

Radim Uzel

NEVERA

A COSNÍ

NEVĚRA
A COSNÍ

Radim Uzel

NEVERA

A CO S NÍ

NAKLADATELSTVÍ
EPOCHA

Copyright © Radim Uzel, 2017
Photos © Jan Uzel, 2017
Cover © Lukáš Tuma, 2017
Czech Edition © Nakladatelství Epoque, 2017

ISBN 978-80-7557-373-5 (pdf)

Obsah

1. Úvod	9
2. Nevěra ve starověku, v Bibli a v Koránu	13
3. Cizoložství z křesťanského hlediska	23
4. Renesance a doba galantní	31
5. Nevěra našich babiček a dědečků	41
6. Kolik je těch nevěrných?	51
7. Muži a ženy	61
8. Nevěra jako program přírody	75
9. Příčiny nevěry	83
10. Která manželství jsou k nevěře náchylná?	93
11. Nevěra a prostituce	103
12. Co s ní?	115
13. Nevěrná žena	127
14. Nevěra muže	137

Cizí žena se zdá hezčí.

Italské přísloví

Až potkáš věrného muže, požádej ho o autogram.

Helena Rowlandová, americká spisovatelka (nar. 1876)

Jak kladný, tak i záporný výsledek pátracích akcí žárlivce končí pro něho vždycky fiaskem.

Miroslav Plzák, český psychiatr a publicista (nar. 1925)

Žena krásná a věrná je tak ojedinělá jako překlad poezie. Překlad obyčejně není hezký, když je věrný, a není věrný, když je hezký.

*William Somerset Maugham,
anglický spisovatel a dramatik (nar. 1874)*

KDYŽ MI BYLO NĚCO PŘES ČTYŘICET LET,

dostala se mi do rukou kniha francouzského autora Jeana Dutourda *Hrůzy lásky* (Mladá fronta, 1981). Těch 670 stránek jsem přečetl během několika dní. Překlady francouzské beletrie byly v té době u nás vzácností a toto dílo jsem považoval za pravý literární klenot. Možná také proto, že právě v té době jsem se seznámil s Miroslavem Plzákem, o patnáct let starším kolegou, který mě kamarádsky celý zbytek života zasvěcoval do problematiky partnerských vztahů, nevěry a žárlivosti. Dutourdovo literární veledílo téměř geniálně doplňovalo Mirkovy dlouholeté poradenské zkušenosti s partnerskou nevěrou. S nefalšovaným francouzským espritem pojatá nevěra se jevila jako ideální doplněk Plzákova pragmatického výkladu. Celé desetiletí před *Hrůzami lásky* totiž vyšel Plzákův *Othellón aneb manuál o žárlivosti* (Avicenum 1972), kterou jakýsi anglický recenzent nazval *Czech Bible of infidelity and jealousy*, tedy pravou žárliveckou a nevěrnostní Biblií.

Od té doby u nás vyšlo třináct dalších knih pojednávajících o partnerské nevěře. Je to jistě slušná literární žeň svědčící o tom, jak nevěra naší společnosti hýbe, jak je toto téma trvale živé a aktuální. Pro mne je osobně nesmírně zajímavé vracet se k této literatuře s určitým časovým odstupem. Dutourdovy *Hrůzy lásky* čtu dnes po více než třiceti letech s naprosto jinými pocity. Na celou problematiku nevěry se dívám optikou mnohaletých zkušeností z poradenské činnosti, z hlediska dlouholetého soudního znalce a jako účastník nesčetných diskusí s klienty, s příbuznými a známými.

Také tato kniha *Nevěra a co s ní* zasloužila několik nových pohledů, které zúročují odkaz mého nezapomenutelného přítele a učitele Miroslava Plzáka. Připisuji mu tedy toto nové vydání knihy in memoriam.

Téměř

As

kem na sva

trisu. Turo

nepoznála

do po

jako z

n teho

papír

Vně

ku

e

ovacích

ovat po

ing. Po

orileh

skuteč

řed p

zemich

mož

ek

přilo

hebeze

temo

zřisobily

nani tak jed

konta

vřawa

přes s

u

1. Úvod

Několik slavných citátů bylo uvedeno již na začátku. Snad by se slušelo citovat ještě nejslavnějšího sexuologa všech dob – Járu Cimrmana:

„Oč by bylo více síly
pro sekery, dláta pily,
pro lopaty, pro motyky
nebýti té erotiky.“

A zbývá pak už jenom známý *Murphyho zákoník*. Tento všeplatný spis ve speciálních paragrafech týkajících se manželské sexuality uvádí tři skutečnosti:

1. Podle anekdot nedochází k manželskému sexu proto, že manželka nechce.
2. Ve skutečnosti to ovšem bývá tak, že nechce manžel.
3. Přesněji řečeno, manželka chce někdy jindy a manžel zase s někým jiným.

Dovolte mi, abych k tomu dodal ještě čtvrtý paragraf:

4. Dost často se stává, že každý z nich chce někdy jindy a hlavně s někým jiným.

Nestejná intenzita sexuálních zájmů a potřeb je opravdu každodenním chlebem veškerého sexuologického poradenství. Případy naprosté partnerské sexuální shody jsou po několika letech společného soužití vzácnější než zatmění slunce. Zatímco v dřívějších dobách se nejen frekvence pohlavních styků, ale i celý intimní život podřizoval výhradně přáním muže, dnes platí ve vyspělých zemích světa pro ženy sexuální rovnoprávnost.

Ještě před půl stoletím slušně vycované ženě nepříslušelo dát najevo intimní touhu. Možná, že starší ještě pamatují pravidlo „Sedávej, panenko, v koutě, budeš-li hodná, najdou tě!“ Dnes je každému jasné, že panenku sedící v koutě nikdo hledat nebude. Panenka musí z kouta ven, tam musí pak sama hledat a svádět. Ne nadarmo se říká, že moderní muž nebývá zpravidla dobyvatel, ale spíše sběratel. V otázce věrnosti často dnes panuje i mezi mladými lidmi jakási skepse. Jedna vysokoškolská studentka nedávno do své seminární práce napsala: „Jistě mohu vyžadovat od partnera bezmeznou věrnost, oddanost a obdiv, ale bude mi to k něčemu dobré? Kdo někdy, byť jen myšlenkově, nezatoužil po pocitech vzrušení nebo napětí z nevěry, nebyl přitahován někým jiným? Vždyť zakázané ovoce nejlip chutná...“ Její o několik let starší a zkušenější kolegyně pak přiznává, že již měla v životě možnost vyzkoušet obě role – jak nevěrnice, tak i zhrzené, podváděné a obelhávané partnerky. Tato životní zkušenost ji pak přivedla ke konstatování, že *monogamní partnerský vztah je vlastně proti přírodě*. A toto, prosím, prohlašuje žena!

Základní etický princip prastaré lidské moudrosti však praví, že důležitou podmínkou kvalitního partnerského vztahu je vzájemná věrnost. Tu je ovšem velice nesnadné definovat. Většinou se tím rozumí fyzický i citový vztah k jednomu partnerovi či partnerce. Pokud se pak naváže takový vztah ještě k někomu jinému, označuje se to za nevěru. A nad tímto citátem se mohou ovšem dva hádat, protože tím citovým a fyzickým vztahem totiž každý může myslet něco jiného. Pokud se na tom neshodneme v akademické debatě, tak to ještě není nejhorší. Tragická situace nastává, když se na tom nemohou shodnout ani ti dva jedinci, kteří jsou sami v tom vztahu zainteresovaní.

Většina statistik vypovídá o tom, že celoživotní věrnost dokáže dodržet jen asi 3–4 % párů. O důvodech této věrnosti je ovšem možno jenom spekulovat. Často zde hraje roli hluboká náboženská víra, jindy tato celoživotní věrnost může maskovat vrozenou frigiditu nebo impotenci. Znamená to tedy, že prakticky každý člověk se s nevěrou

ve svém životě setká a pokud se sám nezařadí do zástupu nevěrníků, bude tímto jevem zasažen ve svém nejbližším okolí.

Na internetových vyhledávacích najdete pod heslem „nevěra“ více než milion odkazů, zatímco „věrnost“ jich zobrazí sotva třetinu. Znamená to snad, že nevěra je více než třikrát častější? O problému „nevěra manželky“ se můžete poučit na téměř sto tisíci stránkách, zatímco „nevěrou manžela“ se jich zabývá o třetinu méně. To taky o něčem vypovídá. Potěšitelné je, že tématy „nevěra – a co dál“ a „nevěra a co s ní“ se zabývá také tři sta tisíc internetových odkazů.

Už dříve jsem uvažoval o tom, zda nebude tato kniha jakýmsi nošením dříví do lesa. Proč kupovat knížku, když stačí jenom kliknout na internet? Úspěch prvního vydání mne však přesvědčil o tom, že slova, která letí vzduchem a přistanou na naší obrazovce, jsou vlastně „muška jenom zlatá“, zatímco kniha, kterou může člověk vzít do ruky a ohmatat, představuje pevnější a trvalejší pramen poznání. Internet přináší spoustu informací, ale bohužel také dosti dezinformací. Ať vám tedy tato kniha slouží jako spolehlivý zdroj názorů, které samozřejmě nemohou být věčně platné vždy a všude. Nicméně zasluhují aspoň o nich přemýšlet.

